

ทุกข์ของชาวนาในบทกวี

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทกวีเรื่อง "ทุกข์ของชาวนาในบทกวี" ของจิตร ภูมิศักดิ์ แล้วแปลความหมาย จากบทกรองกรองเป็นร้อยแก้ว

เปิบข้าวทุกคราวคำ

เหงื่อที่สุกน

ข้าวนี้จะมีรส

เบื่องหลังสิทุกข์ทน

จากแรงมาเป็นรวง

จากกรวงเป็นเม็ดพราว

เหงื่อหยดลึกก็หยาด

ปูดโปนก็เส้นเอ็น

น้ำเหงื่อที่เรือแดง

สายเลือดดูทั้งสิ้น

จงสู้งาเป็นอาจิดน

จึงก่อเกิดมาเป็นคน

ให้ชนชิมทุกชั้นชน

และชมชื่นจนเชียวคาว

ระยะทางนั้นเหยียดยาว

ส่วนทุกข์ยากลำบากเข็ญ

ทุกหยดหยาดล้วนยากเย็น

จึงแปรรวงมาเปิบกิน

และน้ำแรงอันหลังริน

ที่สูดกำซาบฟัน

ทุกข์ของชาวนาในบทกวี

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกที่มาของบทกวีจีน ที่แปลเป็นภาษาไทยบทนี้ของหลี่เซิน พร้อมอธิบายความหมายของบทกวี

หว่านข้าวในฤดูใบไม้ผลิ ข้าวเมล็ดหนึ่ง
จะกลายเป็นหมื่นเมล็ดในฤดูใบไม้ร่วง
รอบข้างไม่มีนาที่ไหนกว้าง
แต่ชาวนาก็ยังอดตาย
ตอนอาทิตย์เที่ยงวัน ชาวนายังพรวนดิน
เหงื่อหยดบนดินภายใต้ต้นข้าว
ใครจะรู้บ้างว่าในงานไบนั้น
ข้าวแต่ละเม็ดคือความยากแค้นแสนสาหัส

